

Cảm Ơn Em Tình Yêu

Con chim bồ câu trắng
bay lên chào buổi mai!
Hôm nay trời lại nắng
mùa Đông bớt lạnh chăng?

Trời xanh và rất trong
hứa hẹn ngày trong vắt
em ơi em duy nhất
anh nhớ em vô cùng!

Nhớ đôi mắt là sông
nhớ tóc bông là núi
nhớ từ đầu tới cuối
con đường làng còn sương...

Con bồ câu dễ thương
thấy màu sương là nó?
Tôi thật tình nín thở
sợ động đường em đi...

Em làm tôi nhớ quê,
nhớ một cách kỳ lạ!
Nhớ như giữa biển cả
thao thiết một cù lao!

Tôi nói với ai nào?
Hỡi chim bồ câu trắng?
Hỡi bình minh? Hỡi nắng?
Hỡi xa vắng...bao la!

Bỗng tôi thềm mái nhà
khói bếp hồng buổi sáng
một câu thơ lãng mạn
reo lên mừng ngày vui...

Giống như tiếng em cười
khúc khích sau tay áo...
Nhà Thờ người đi Đạo
bồ câu trắng tung bay!

*Tất cả chỉ là mây
là mù sương đang tản
con bồ câu màu trắng
duy nhất thành bài thơ!*

Trần Vấn Lệ